

[Undervisningsministeren.]

andet uddannelsescenter øst for Store-Bælt. Derfor må jeg altså også over for dem, der med mange og gode og stærke og varme argumenter har talt for, at der hurtigt skal ske noget i Jylland, fastholde, at hvis man vil — og det er det afgørende, at man får taget den beslutning — hvis man virkelig vil afhjælpe de vanskeligheder, som i de senere år har tårnet sig op for Københavns universitet, og som vil tårne sig op i de kommende år, så er det øst for Store-Bælt, indsatsen i første omgang skal gøres.

Og så vil jeg gerne føje til, at man skal realistisk se i øjnene, at med det, der er i gang i Århus, i Odense, i forbindelse med Københavns universitet og de dele af Københavns universitet, der i alle tilfælde skal forblive omkring Nørre Fælled, Blegdamshospitalets, rigshospitalets areal, og med det, der skal sættes ind for at skabe aflastning for Københavns universitet ved start af et nyt uddannelsescenter øst for Store-Bælt, er vi økonomisk og mandskabsmæssigt, hvad lærerkræfter angår, så stærkt belastet igennem 1970'erne, at jeg tror, det er realistisk at sige, at før efter 1980 vil der ikke kunne tages fat på virkelig udbygning af yderligere centre.

Der er fra mange sider givet udtryk for ønsket om at få alle disse problemer, også problemerne om arealerhvervelser til Københavns universitet, drøftet grundigt igennem i et udvalg. Vi er naturligvis fra undervisningsministeriet rede til at bidrage hertil og skaffe materialer frem hertil. Jeg skal måske i anledning af en enkelt bemærkning af hr. Kjær Rasmussen sige, at vi allerede har forbindelse med egnsplanrådet og dets sekretariat for at kunne få bistand herfra til tilvejebringelsen af de oplysninger, der skal skaffes, og jeg skal her som på de andre områder være rede til at bidrage stærkest muligt til fremskaffelse af materialet og til de drøftelser, som kan belyse disse problemer, inden endelig stilling tages til dem.

K. B. Andersen: Ja, jeg skal også fatte mig i korthed her i anden omgang.

Jeg vil gerne sige, at når hr. Morten Lange havde nogle kritiske bemærkninger til mit Danmarksbillede, om jeg må sige det sådan, og bl. a. i den sammenhæng gav udtryk for, at man skulle lægge universiteterne, hvor

studenterpressestet findes, så håber jeg, at hr. Morten Lange er enig i den betragtning, som bl. a. kom så stærkt til udtryk fra hr. Lysholt Hansens side, og som jeg også var inde på i første omgang, at vi også skylder at lægge universitetsudbygningen dér, hvor mange unge gerne ville have en uddannelse, som de ikke får, fordi de geografiske vanskeligheder er for store. Jeg havde nær sagt, altså netop lægge dem dér, hvor pressestet ikke findes, for ellers får vi den skævhed yderligere accentueret, som vor hidtidige universitetsopbygning lider for stærkt af.

Jeg kan føje til i den sammenhæng, at når ministeren talte om prognoserne, kunne jeg jo føje til, at den prognose, vi burde lave — jeg ved ikke, om nogen af os har fantasi nok til det — var prognosen for, hvor mange klasser til videregående uddannelse vi havde brug for i dele af Jylland, hvis det virkelig lykkedes os at få de unge frem, som i dag ikke engang kommer i gymnasiet, fordi gymnasiet heller ikke er nær nok, eller fordi der af traditionelle og mange andre grunde ikke er en mere ligelig tilgang til gymnasierne, end der er.

Det er hele det problem, vi har en vældig chance for at få taget op ved denne lejlighed, og derfor må jeg stadig sige — vel, nu kan vi jo drøfte det videre i udvalget — at jeg er ked af, at ministeren låser sig så forholdsvis fast, som ministeren gør her i anden omgang, og stadig i den grad kun ser aflastningen for København liggende så tæt ved København. Vi skal jo også passe på, at vi ikke bringer Århus i en københavnsk situation, hvis vi ikke ser tilstrækkeligt på, hvad der skal ske i Jylland.

Ministeren har på ét punkt fristet mig stærkt. Jeg har hidtil stået for fristelsen, men nu må jeg falde for den. Ministeren sagde i sin fremsættelsestale, at han var ingen Aladdin, og når man er så glad for litteratur, som jeg er, var det jo næsten at friste mig over evne, men jeg nærmede mig i første omgang. Men efter ministerens lidt skarpe bemærkninger i anden omgang og hans lidt stædige fastholden vil jeg citere Nureddin:

„Vær en fornuftig dreng, så skal i mig du altid se en god, en gavmild fætter.“

Hermed sluttede forhandlingen.